

Joan. I. 29—43.

Teisel pával náeb Ristia Joannes Jesust ennese jure tullewad (se olli Petania-maal) ja útleb: „wata, se on maailma ñal, kes maailma patto árrakañab!” Sesinnane on, kellest ma ollen úttelnud: mo járrele tulleb üks mees, kes enne mind on olnud, sest ta olli enne kui minna . . . j. n. t. s. — Se olli 4 ehk 5 páwa kúunla fu haffatusses.

Joan. I. 44.

„Teisel pával tahtis Jesus Kalilea-male minna, ja leiab Wilippust ja útleb temmale: kai minno járrele” . . . Se olli kess kúunla fu sadik.

Joan. II. 1—12.

Ja kolmandamal pával said pulmad Kanas Kalilea-maal, ja Jesusse emma olli seál . . . párrast láks temma alla Kapernauma, temma ja temma emma ja temma wennad ja temma jüngrid, ja ei jánuud seña mitte kaua aega” . . Se olli 6 náddald kess kúunla kuust senni kui Paasto-fu lóppetusse pole.

Joan. II. 13.

Jesus läks Jerusalemma, essimeest Pasa pühha pühbitsema. — Se olli Paasto-fu lópetusses ehk Júrri-fu algmisses.

Joan. II. 14—22.

Jesus leidis p. koiast neid, kes hárgi ja lambo ja tuikessi müsid, ja need rahhawahhjetajad istmasti. Ja temma teggi ühhe piitsa paeluist ja aias keik rahwast wálja lammaste ja hárgega hopis, ja nende rahhawahhjetatte rahha pillas temma laiale ja lúkkas nende lauad úmber! j. n. t. s.

Joan. II. 23—25.

Agga kui Jesus olli Jerusalemmas, Pasa pühhal, siis usksid paljo temma nimme sisse, kui nemmad nággid temma immetähhed, mis ta teggi, agga Jesus isse ei usknud ennast mitte nende kätte, et ta keik árra tundis!

Joan. III. 1—15.

Jesus rákis Nikodemussega ning útles temmale: et üfski ei woi taewa-rigi sada, kui ta ei sünni üllerwelt, weest ja Waimust!